

*Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta*

LISTY GALANTSKÝM 4/2021

Milí bratia a milé sestry,

z médií počúvame o uvoľňovaní pandemických opatrení aj v otázke možnosti konania bohoslužieb. Nové pravidlá by mali byť platné od pondelku 19. apríla 2021. Podľa dostupných informácií budú dve podmienky účasti na bohoslužbách, a to 15 m² na jednu osobu a preukázanie sa negatívnym testom. Pri dodržaní týchto podmienok sa napríklad v Galante môže bohoslužieb zúčastniť 6 ľudí, z čoho dvaja z nich sú farár a kantor. Modlite sa, prosím, za to, aby sme urobili múdre a zodpovedné rozhodnutie v otázke konania bohoslužieb v našom cirkevnom zbore.

Hoci sa od decembra nemôžu konať bohoslužby, sme radi, že Vám môžeme opäť doručovať Listy galantským so zvesťou Božieho Slova na aktuálnu nedeľu. Nebolo by to však možné, keby tento bulletin nebol spoločným dielom viacerých bratov a sestier, ktorí pomáhajú najmä s distribúciou výtlačkov do Vašich schránok, ktorých je až 160. Chcem im aj na tomto mieste poďakovať za ochotu a službu, ktorú tým všetkým nám robia. A nielen nám, ale verím, že aj nášmu Nebeskému Otcovi, ktorý má vôľu i moc oplatiť im túto službu svojim hojným požehnaním a ochranou. Ďakujeme!

Váš zborový farár – Miroslav Kerekrety

Evanjelické bohoslužby

21. 4. 2021 – streda – 17:30 – 18:00 hod. – Rádio Regina

24. 4. 2021 – Sobota – 18:00 hod. – STV Trojka

25. 4. 2021 – 3. ned. po Veľkej noci – 10:00 hod. – STV Dvojka

25. 4. 2021 – 3. ned. po Veľkej noci – 9:05 hod. – Rádio Slovensko

29. 4. 2021 – streda – 17:30 – 18:00 hod. – Rádio Regina

Kázeň na 2. nedeľu po Veľkej noci, 18. apríla 2021

"Potom sa Ježiš zase zjavil učeníkom pri Tiberiadskom mori. A zjavil sa takto: Boli tam pospolu Šimon Peter a Tomáš, prímennom Dvojča, Natanael z Kány Galilejskej, synovia Zebedeovi a dvaja iní z Jeho učeníkov. Šimon Peter im povedal: Idem loviť ryby. Hovorí mu: Ideme aj my s tebou. I vybrali sa a vstúpili na loď, ale v tú noc nič nechytli. Už na úsvite stál Ježiš na brehu, ale učeníci nevedeli, že je to Ježiš. Riekol im teda Ježiš: Deti, či máte niečo zjesť? Odpovedali Mu: Nemáme. A On im riekol: Spusťte sieť napravo od lode a nájdete. Spustili teda, a ani ju nevládali vyťahnuť pre množstvo rýb. Tu povedal Petrovi učeník, ktorého Ježiš miloval: To je Pán! Keď Šimon Peter počul, že je to Pán, prehodil si plášť - bol totiž nahý - a hodil sa do mora. Ostatní učeníci prišli však na lodi, lebo neboli ďaleko od brehu, len asi na dvesto laktov, a ťahali sieť s rybami. Keď vystúpili na zem, videli rozloženú pahrebu a na nej položenú rybu a chlieb. Ježiš im kázal: Doneste z rýb, čo ste teraz chytli. Šimon Peter vstúpil (na loď) a vyťahol na breh sieť plnú veľkých rýb; bolo ich stopäťdesiattri. A hoci ich bolo toľko, sieť sa nepretrhla. Ježiš im riekol: Podťe a jedzte! A ani jeden z učeníkov sa Ho neodvážil spýtať: Kto si Ty? Lebo vedeli, že je to Pán. Ježiš prišiel, vzal chlieb a dal im, podobne aj rybu. To sa Ježiš už po tretí raz zjavil učeníkom potom, ako vstal z mŕtvych."

Evanjelium podľa Jána 21, 1-14

Bratia a sestry,

spolu s učeníkmi sa nachádzame v povel'konočnom čase v očakávaní vstúpenie Pána Ježiša Krista na nebo i zoslanie Ducha Svätého. Po už druhých veľmi zvláštnych Veľkonočných sviatkoch sa pomaly dostávame do normálneho, teda skôr predsviatkového životného kolotoča naplneného rôznymi povinnosťami a prácou. Aj Peter spolu s inými učeníkmi sa vybrali rybáriť. Možno si potrebovali nejako skrátiť čas čakania na naplnenie zaslúbenia o Duchu Svätom alebo sa možno chceli vrátiť späť ku svojmu pôvodnému povolaniu. Veď práve od lovu rýb povolal Pán Ježiš Petra k inému lovu, získavaniu ľudí pre vieru v Ježiša. Nad ich dôvodmi môžeme rozmýšľať a z kontextu Božieho Slova sa prikloniť k niektorej z verzíí.

Bratia a sestry, to, čo mňa už dlhšie „máta“ v súvislosti so vzkriesením Pána Ježiša Krista a následnej dobe medzi zmŕtvychvstaním a vstúpením na nebo, je akási neistota učeníkov vždy, keď sa so vzkrieseným Kristom stretli. Každý, kto sa stretol s Ježišom, bol veľmi prekvapený a táto časť je

pochopiteľná – pretože byť svedkom vzkriesenia nie je každodenná záležitosť. Sprostredkované svedectvá, hoci viaceré, považovali učenici za bájky, za čo ich potom Pán Ježiš „*karhal za nedôveru a tvrdosť srdca, že neuverili tým, čo Ho videli vzkrieseného.*“ (Mt 16,14)

Pri emauzských učeníkoch je aspoň napísané, že mali oči zakryté, aby Ho nespoznali. Ale potom sú tu stretnutia, ktoré sú veľmi zvláštne. Mária Magdaléna si pomýlila Ježiša, ktorému vlasmi kedysi utierala nohy, so záhradníkom a až následne v cudzom mužovi spoznáva Ježiša Krista. Učenici Ho pri prvom stretnutí považovali za ducha a Ježiš im musel poukázať na stopy po klincoch na svojom tele. Aj v prečítaných slovách učenici Ježiša nespoznávajú. Dobré, keď na nich niekto kričal z brehu, nemuseli rozoznať Jeho hlas. Keď boli na 200 laktov od brehu a práve sa brieždilo, nemuseli Ho spoznať na takú diaľku, aj keď sa bavíme o približne 90 metroch. Ale potom, keď sa s Ježišom stretnú osobne, On medzi nimi chodí a rozdáva im chlieb a rybu, a napriek tomu čítame „*a ani jeden z učeníkov sa ho neodvážil spýtať: Kto si ty?*“ Toto je niečo zvláštne. Tri roky chodia učenici s Ježišom bok po boku, denne Ho počúvajú a pozorujú a potom Ho po vzkriesení nespoznávajú?

Keď rozprávajú evanjelisti Marek, Lukáš a Ján, o udalostiach po vzkriesení, hovoria o Ježišovom zjavovaní sa. Ježiš sa zjavil, zrazu bol uprostred učeníkov napriek zamknutým dverám. Evanjelistu Marek doslovne 16. kap. hovorí: „*Potom zjavil sa v inej podobe dvom z nich na prechádzke, keď išli do poľa.*“ Aj nami prečítané Božie slovo začína, aj končí práve týmto slovom – zjavil sa. Evanjelistom zrejme veľmi záležalo na tom, aby nedali najmenší podnet k nedorozumeniu, že sa Ježiš jednoducho vrátil späť do života, z ktorého skôr či neskôr odíde svojou smrťou, alebo že bol na určitý čas znovu oživený do života, z ktorého po čase tak ako Enoch alebo Eliáš bude nanebovzatý. Tu chcem povedať, že vzkriesenie Pána Ježiša si nemôžeme zamieňať s resuscitáciou alebo revitalizáciou. Resuscitáciu poznáme z nemocníc, keď sa podarí znovu rozbehnúť nedávno zastavené srdce. Revitalizáciu poznáme zo vzácných príkladov Božej moci – Lazar, mládenec z Naimu, Jairova dcéra či Tabita, keď ich pôvodné telá boli navrátené k životu, aby neskôr zomreli prirodzenou smrťou. Ale tu o nič takého nejde. Ježiš bol vzkriesený do nového života, života s Bohom a v Bohu. Do života, ktorý má smrť už raz a navždy za sebou! Učenikom sa teda zjavuje ako hosť z budúcnosti, ak prichádzajúci z nového spôsobu existencie, zo života,

o ktorom zatiaľ nič nevieme a ktorý si preto dosť dobre nedokážeme ani predstaviť. Apoštol Pavol (I. Kor. 15) hovorí o nebeskom tele, neporušiteľnom, slávnom, silnom, vzkriesenom tele, ktoré je duchovné. Zdá sa, že Pán Ježiš podľa potreby prestupoval z večnosti do časnosti a zjavoval sa ľuďom práve v takej podobe, aby ich uistil a ubezpečil o svojom vzkriesení. Dať ľuďom istotu Kristovho vzkriesenia bolo cieľom všetkých zjavení sa Ježiša po zmrtvýchvstaní. Bolo by chybou predstavovať si vzkrieseného Ježiša úplne rovnakého ako na kríži. Podstatné bolo, že nech už sa zjavil v akejkol'vek podobe, „ciele“ Jeho misie Ho vždy spoznali a boli si istí svojím stretnutím so vzkrieseným Kristom. S touto istotou potom boli ochotní podstúpiť akúkoľvek strašnú telesnú smrť, ale nezapriechť vieru v Ježiša Krista.

Bratia a sestry, je tu ešte jedna vec, ktorá je veľmi zaujímavá. A to je spôsob, ako jednotliví aktéri stretnutia spoznávajú vzkrieseného Ježiša. V našom príbehu na základe zázraku bohatého lovu rýb Ho spoznáva učeník Ján. Ostatní pri pozvaní: Poďte a jedzte a následnom rozdávaní chleba a ryby. Emauzskí učeníci Ho spoznávajú podľa lámania chleba. Mária Magdaléna podľa oslovenia vlastným menom. Jedenástim i Tomášovi ukázal stopy po ukrižovaní. S učeníkmi sedel pri jednom stole a jedol. Vždy Ho spoznávajú podľa toho, čo urobil a myslím, že môžeme povedať, že im pripomenul niečo z toho, čo už predtým s Ním zažili. Ježiš teda vo svojej podstate zostáva stále tým istým pred smrťou i po vzkriesení. Preto nebolo až také dôležité v akej podobe sa ukázal konkrétnemu človeku. Spoznali Ho podľa toho, čo urobil, a nie podľa toho, ako vyzeral.

A toto je krásnym pozvaním aj pre nás. Aj keď vnímam priepastný rozdiel medzi tým, čo sa dialo medzi súčasníkmi Pána Ježiša, a tým, čo by mohli ľudia zažiť dnes. Pána Ježiša v nás by mali ľudia spoznávať podľa toho, ako sa správame a čo robíme. Teraz nemyslím nejakú falošnú pretváрку hranej dokonalosti. Veď aj my, ktorí patríme vzkriesenému Kristovi, sme len ľudia. Myslím na obyčajnú ľudskú lásku či láskavú pozornosť. Zvlášť v tejto dobe odcudzenia hľadáme cesty, ako prejavit' záujem o iného človeka. Mnohí zápasia s ťažobou týchto dní, skúsme cieľavedome rozmýšľať, ako ich povzbudiť, posilniť, podoprieť či dať im najavo, že nám nie sú ľahostajní. Vzkrieseného Krista spoznávali ľudia podľa toho, čo robil. Rovnako nech spoznávajú aj pri nás, že patríme tomu istému vzkriesenému Kristovi. Amen.

Mgr. Miroslav Kerekréty, zborový farár